

متن پرسش

با سلام خدمت استاد گرامی: «ثانیا ملکه عصمت یک فضیلت و شرافت علمیه اختیاریه بوده، و از صفات نفوس پیامبرانست که بر همین اساس موجب کرامت و شرافت آنها شده است؛ و آنان را از سایر افراد امت متمایز نموده است عیناً مانند ملکه طب و ریاضی و هیئت که طیب بدن را از سایر افراد متمایز، و ریاضی دان و اخترشناس را از سایر افراد مشخص می نمایند؛ با این تفاوت که ملکه ی عصمت، ملکه ی وصول به واقع و متن حقیقت و علم حضوری نسبت به اشیاء و وصول به واقعیت خارجی می باشد که البته چون در متن خارج گناه معنی ندارد گناه و خطا در پیامبران نیز معنی ندارد.» متن مذکور قسمتی از جلد اول کتاب امام شناسی حسینی تهرانی می باشد. لطفا توضیحی درباره این قسمت بفرمایید که: «ملکه ی عصمت، ملکه ی وصول به واقع و متن حقیقت و علم حضوری نسبت به اشیاء و وصول به واقعیت خارجی می باشد که البته چون در متن خارج گناه معنی ندارد گناه و خطا در پیامبران نیز معنی ندارد.» با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مثل آن که شما هرگز تصور خوردن آتش گداخته را نمی کنید، معصوم به جهت نور علم حضوری اش نسبت به گناه هرگز نه به گناه مبادرت می کند و نه تصور عمل به آن را در خود می پروراند، و از آنجایی که گناه یک امر وهمی است برای معصوم که علم اش به واقعیات است گناه کردن واقع نمی شود. موفق باشید